

۲۱۵- دعا در کنار کعبه «نثر و نظم»

اصمعی گوید: شبی بر گرد کعبه طواف می‌کردم، ناگهان جوان نیکو صورتی را دیدم که دو زلف بر او بود، و در حالی که به پرده‌های کعبه آویخته بود، می‌گفت:

نَامَتِ الْعُيُونُ، وَغَارَتِ النَّجُومُ، وَأَنْتَ الْمَلِكُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، عَلَّقَتِ الْمُلُوكُ أَبْوَابَهَا، وَأَقَامَتِ عَلَيْهَا حُرَاسَهَا، وَبَابَكَ مَفْتُوحًا لِّلسَّائِلِينَ، جَنَّتِكَ لِنَتَنظَّرَ إِلَيْكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

چشم‌ها به خواب رفتند، و ستارگان پنهان گشتند، و تو پادشاه زنده پایدار هستی، بستند پادشاهان درهای‌شان را، و گماشتند بر آنها نگهبانان خود را، و در رحمت تو برای درخواست کنندگان باز است، آمدم نزد تو تا به رحمت به من بنگری ای مهربان‌ترین مهربانان.

سپس چنین سرود:

يَا كَاشِفَ الضَّرِّ وَالْبَلَوَى مَعَ السَّقَمِ
ای دور کننده زیان و بلا و بیماری
وَأَنْتَ وَحْدَكَ يَا قَيُّومُ لَمْ تَنَمْ
و تو تنها ای پاینده بخواب نمی‌روی
فَارْحَمِ بُكَائِي بِحَقِّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ
پس رحم کن بر گریه‌هایم به حق خانه و حرم
فَمَنْ يَجُودُ عَلَيَّ الْغَاصِينَ بِالنَّعْمِ؟!
پس چه کسی بر گناهکاران نعمت‌ها را عطا می‌کند؟!

يَا مَنْ يُجِيبُ دُعَا الْمُضْطَرِّ فِي الظُّلَمِ
ای آنکه اجابت می‌کند دعای بیچاره را در تاریکی‌ها
قَدْ نَامَ وَفَدَكَ حَوْلَ الْبَيْتِ قَاطِبَةً
میهمانانت در اطراف خانه همگی بخواب رفتند
أَدْعُوكَ رَبِّ دُعَاءً قَدْ أَمَرْتُ بِهِ
تو را می‌خوانم پروردگارا به دعایی که دستور داده‌ای
إِنْ كَانَ عَفْوُكَ لَا يَرْجُوهُ ذُو سَرَفٍ
اگر گناهکار امیدی به عفو تو نداشته باشد

گفت: پس به دنبال او رفتم و دیدم که زین العابدین علیه السلام است.